

ÖPPNA STUDIETRÄFFAR MED VIRVELVINDEN

Tema: Stadsdelsorganisering

Tid: Onsdagen den 2:e februari 18.00 (träff 3/4)

Plats: India Däck Bokcafé, St Algatan 3, Lund (Bakom kulturen)

Info: Fristående diskussionsträffar för den revolutionära vänstern

Kontakt: vvv@virvelvinden.net

Text: "Kamp mot lyxrenoveringar" av Kim Muller,
Autonomt Motstånd Malmö

Kamp mot lyxrenoveringar

Från Göteborg till Malmö

Autonomt Motstånd stadsdelsmotstånd tog sin startpunkt under sommaren 2001, det började strax innan EU-toppmötet men tog ordentlig fart när vi kommit hem igen. För mig och de jag jobbade med mest i och kring Autonomt Motstånd så blev kravallerna och den efterföljande repressionen och utdefinieringen ingen enorm vändpunkt, utan snarare en bekräftelse på vad vi redan hade dragit för slutsatser: det var inte militansen i sig det var något fel på, utan vilka frågor vi hade riktat in den på. Det enda hållbara sättet att stå emot repressionen och var att ha ett folkligt stöd som gjorde att det var oacceptabelt att skjuta ner oss på öppen gata och fångsla oss, och det kunde vi aldrig nå om vi hela tiden engagerade oss i frågor som inte gällde arbetarklassens vardag. Denna "vändning mot vardagen" kom att uttrycka sig genom främst två inriktningar, dels stadsdelsmotståndet och dels arbetsplatskampen (som jag skrivit om på många andra ställen så det utelämnar jag här).

Lite omständigheter...

Och det var lätt att se hur aktuellt det var med stadsdelsmotståndet, Malmö hade nämligen växt med över 25 000 invånare bara under 90-talet, samtidigt som det knappt byggts nya lägenheter, detta hade naturligtvis gjort att det var en mycket tuffare bostadsmarknad, med allt vad det förde med sig i form av diskriminering osv. Den stadsdel som många av oss bodde i, Södra Innerstaden, låg framförallt i skottlinjen. I Göteborg och Stockholm var det sedan länge så att arbetarklassen i stort sett var borttvingad

från innerstaden, men i Malmö var det inte så då Malmö delvis är en förbannat fattig stad och köpkraften helt enkelt inte hade funnits. Ett par artiklar i Sydsvenskan klargjorde vad en del av fastighetsägarna hade för planer – de ville göra Möllan till "ett nytt söder" – något som för oss var rena krigsförklaringen. Men av naturliga självar var det också omöjligt att genomföra snabbt, Södra Innerstaden tillhör fortfarande de fattigaste områdena i Sverige och fastighetsägarna var i många fall för små och oseriösa för att genomföra några större förändringar eller långsiktigare planer. Ägandet är väldig decentraliserat och det skulle innebära en fördel för oss.

"Stoppa lyxrenoveringen av Södra Innerstaden!"

Vi började med att dela ut ett par tusen flygblad mot lyxrenoveringar i området, och responsen innebar en omedelbar aha-upplevelse. Det märktes en enorm skillnad när vi faktiskt kritiserade ett problem som människor kände som något överhängande som gällde deras egen vardag, det var tydligt att vi träffat rätt. Hoten om att behöva flytta och att "den fina staden" kröp närmare, butik för butik, kvarter för kvarter, var något som inte bara vi själva hade upplevt. De många diskussionerna med andra boende gav också andra infallsvinklar och vi stod delvis handfallna över responsen. Vi hade gått på någon (kanske delvis självodlad) myt om att våra åsikter var extrema och inte delades av folk i allmänhet. Andra aspekter var att vi fick diskutera med människor som hade andra erfarenheter och upplevelser när det gällde en del saker. Att unga autonoma känner sig trygga i ett område gör inte nödvändigtvis att pensionärer gör det och något förenklat kan man väl säga att "Bilda arbetarmiliser" inte är något

bra svar till en pensionär som är rädd för att bli rånad och faktiskt kanske känner sig tryggare av att se samma snutar som kanske trakasserar områdets ungdomar.

Badaktion – vi simmar in på Bo01

Vår första större aktion blev märkligt nog i en helt annat del av staden, nämligen i Västra Hamnen, det nybyggda mässområdet Bo01 där vi som bodde i Malmö inte ens hade tillstånd att vara om vi inte betalade inträde. Men kopplingar fattades inte, till stor del samma hyresvärdar som lät våra områden förfalla byggde nya, fina bostäder åt dom rika med pengar dom sugit ur oss. Som en extra spottloska i ansiktet subventionerade MKB (Malmös kommunala bostäder) sina lyxbyggen med 10 000 i månaden/lägenhet. MKBs (Malmö Kommunala Bostadsbolag – allmännyttan alltså) dåvarande vd och tillika moderaten Lars Birve kommenterade att alla vissa fick på i slum och mögel medan andra hade guldkrantar på skethuset med orden ”alla barn springer inte lika snabbt”... Det svinet kan vara glad att han inte fick tillfälle att visa hur snabbt han kunde springa.

Med stiliga affischer på maskerade människor i badkläder och paroller som ”Flyttar de rika in i Möllan, flyttar vi till Bo01!” mobiliserade SKU, SUF-Lund och Autonomt Motstånd ungefär 70 pers i protest mot mässan, bostadsbristen och lyxrenoveringar. Med badringar och vattenpistoler (samt en uppblåsbar delfin) gjordes då försök till massplankning via havet. Vi kom upp på en pir men blev sedan inte insläppta av alla poliser som dykt upp. Aktionen hjälpte till att sätta frågorna på dagordningen och var därför viktigt, men det som senare skulle komma var ett mer kontinuerligt arbete i Södra Innerstaden, men det får ni läsa mer om senare...

Förebilder, inspiration och organisation

Jag hade själv deltagit i diskussioner och läst om andra stadsdelar under min tid i Folkmakt, där artikeln Befria stadsdelarna! var lite av en utgångspunkt (en utgångspunkt som vi snart skulle passera i rasande fart när vi väl började jobba med frågan i praktiken kan tilläggas). Men även andra artiklar om t ex Hammarkullen var relevanta. Något annat vi tittat på var arbetet och artiklarna som brittiska Red Action och det näralliggande Independent Working Class Association (IWCA) hade utfört. De hade dock mer fokus på ”anti-socialt” beteende, något som vi inte uppfattade som lika akut när nu yuppiesarna stod för dörren.

På det stora hela ville vi i det läget vi var i starta en ideologiskt baserad grupp av aktivister, helt enkelt för att inte tappa vårt hårda klassfokus och perspektiv, det var kanske också beroende av att Möllevångsgruppen vid den tidpunkten inte sågs som ett alternativ, (de var rätt lama vid denna tidpunkt men har blivit bättre senare), de pysslade mest med att propagera för att folk skulle ta upp hundbajs efter sina vovvar och samarbetade okritiskt med fastighetsägare och butiksägare, något vi såklart såg som problematiskt och kortsiktigt. En annan anledning var att vi ville få bort det tramsiga fokuset på Möllevången som en ”unik” stadsdel, vi inriktade oss på Södra Innerstaden som helhet (alltså även Sofielund och Sorgenfri där de flesta av oss faktiskt bodde). Valet av Södra Innerstaden kom delvis också till som en konsekvens av hur en av våra potentiella motparter var organiserad. Södra Innerstaden är en geografiskt och administrativ enhet i kommunen, det innebar för oss att det var en lämplig enhet att jobba mot när det gällde eventuella nedskärningar i kommunal verksamhet (något som också inträffade senare). Det är med andra ord ett satans bra exempel på hur den tekniska och politiska klassammansättning samverkar.